

billig og i Stand til at bidrage til Løsningen af disse Opgaver, der som sagt ikke ere nødvendige for Færnbanen, men kun ønskelige af Hensyn til Helsingørs Kommune.

Carstensen: Det er ikke med stor Bygt, jeg tager Ordet i denne Sag, og jeg skal derfor søge at fatte mig kort; men jeg kan ikke tilbageholde et Par Bemærkninger efter at have set, hvor resigneret Flertallet har stillet sig overfor Spørgsmaalet om Dampfærgeleiet i Helsingørs Havn, og efter at have hørt Udtalelserne fra Hs. Excell. den høitærede Indenrigsminister. Flertallets Ordfører erkjender, at der er Mulighed for, at Trafikken kunde blive udvidet i den Grad, at man kunde ønske Færgestationen forlagt, og i saa Fald kunde man senere flytte den. Disse halve Forholdsregler synes jeg ikke ere meget tiltalende. Dette, at i sin Tid Havnen er anlagt under Forsudsætning af, at man kunde anlægge en mindre Dampfærgehavn, dette er dog ikke en saa uovervindelig Hindring, at den ikke skulde kunne overvindes. — Den høitærede Indenrigsminister udtalte, at man oplastede Skremmebilleder, naar man sagde, at Dampfærgerne ikke kunde komme ind i Havnen. Jeg har ikke hørt Noget her i Salen oplaste dette Skremmebillede — selv har jeg heller ikke gjort det. Jeg har sagt, at enhver dygtig Fører vilde kunne føre Færgerne ud og ind af Havnen. Der er imidlertid et Spørgsmaal, som ikke er kommet klart frem, og som jeg havde ventet skulde blive fremdraget af det ærede Medlem fra Helsingør (Vede): det er Hensynet til Helsingørs Havn, til selve Havnen. Det ærede Medlem fra Helsingør talte meget om Byens Interesser i mangfoldige Retninger, men jeg synes, han var noget fjølig overfor Havnen. Han fortalte os, at Havnen efterhaanden havde tabt mere og mere i Betydning. Skulde dette være Tilfældet, vilde der ikke være Meget at frygte for. Hvad jeg imidlertid frygter for med Hensyn til Helsingørs Havn er, at en mindre Færge maa gaa meget hyppigt; den vil ikkun slaa til — naar Trafikken tiltager, og man ikke hurtigt kan gaa over til at anvende en større Færge — hvis man sætter den saare hyppigt i Gang om Dagen, og den øvrige Færdsel i Havnen vil blive meget forulempet derved. Færdselen i Havnen er dog ikke det rette Udtryk; det er Afgang til og Afgang fra Havnen, som det gjælder om. Jeg tør sætte Meget ind paa, at naar man spørger enhver Vods eller Skibsfører i Helsingør, saa vil man faae det Svar: Den Færge, som skal gaa ti Gange frem og tilbage, den

maa man tidt ligge og vente paa under vanstelige Veir- og Strømforhold, og det, naar det gjælder om for Skibene at komme hurtigt ind, og naar de paa ugunstige Tider vente paa at komme ud. Altsaa, naar man ikke trygt kan se hen til, at Trafikken i en nær Fremtid vil kræve en større Udvidelse af Færgeforbindelsen, saa kan man sige: „Vad gaa!“ Men naar man indrømmer, at der er Mulighed for, at man kommer til større Dampfærgeforbindelser, og der er Mulighed for, at man maa flytte igjen, saa indier jeg ikke, at man ikke gjør Stridtet helt ud, saafremt man vil tage Hensyn til de uheldige Forhold ved Helsingørs Havn, hvor Ind- og Udsejlingen tidt er forhindret med Ulemper; og Stridtet gjøres kun fuldt ud ved at lægge Færgehavnen udenfor Byen, nemlig Sønden for Byen, saaledes som er anthdet af det ærede Medlem fra Helsingør. Jeg kan saameget mindre forstaa det, som Alle vistnok maa erkjende, at der er stor Forskjel paa en Dampfærge og et almindeligt Dampskib. Dampfærgerne skal her løbe ind til det Ynderste af Havnen. Der maa være rent Bolværk hele Tiden, medens den farer frem og tilbage; der maa være rent Bord for den, naar den saaledes løber ud og ind hele Dagen. En saadan Færge er meget bred og tung i Bendingen: den kan ikke saa let gaa af Veien for Seilere og Dampere, naar den er lige udenfor selve Løbet, som et almindeligt Dampskib kan gjøre. Paa Grund af hele sin Stikkelse og Størrelse, selv om den har to Skruer, og er nok saa vel bygget og forsvarligt indrettet, saa har den dog ikke den Lethed i Manøvreren som et almindeligt Dampskib. Derfor finder jeg som sagt, at det havde været lidt mere fremshnet, om man havde taget noget mere Hensyn til Henvendelserne fra forskjellige Sider, og i det Mindste havde undersøgt, hvad det vilde koste, om det vilde være saa bekofteligt og vanskeligt at lægge en Færgehavn udenfor Byen. Jeg vilde have anset det for rigtig, om Udvalget i alt Fald havde skaffet noget mere Oplysning derom; de vilde kunne faas hos de rigtige Sagkyndige, nemlig Skibsførere og Vods i Helsingør — men om de Spørgsmaal, der gaa i den Retning, foreligger der hverken fuldstændige Oplysninger fra Udvalget eller fra den ærede Minister.

Indenrigsministeren (Ingerslev): Jeg fastholder lige overfor det ærede Medlem mine tidligere Bemærkninger. Man kan ganske vist ikke sige, at der ikke er Mulighed for at komme til en stor Dampfærge; thi Sagen kan spaa om Fremtiden. Dette se vi